

Rigsdagen skulde beslutte, at denne Fremgangsmaade „passerer“. Landsthinget har derimod besluttet, at Revisionsantegningen bortfalder, som det synes, nærmest paa Grund af, at den omhandlede Fremgangsmaade i en lang Aarrække har været fulgt af den tidligere Bestyrelse. Da man ved en saadan Beslutning kunde synes at indrømme, at en tidligere Vedtagt kan træde istedetfor den manglende Hjemmel i Finantsloven, og at den samme Fremgangsmaade altsaa i Fremtiden kan anvendes, hvilket efter nærværende Udvalgs Anskuelse vilde være aldeles urigtigt, kunde der vistnok være nogen Grund til at tilraade Thinget at fatte en anden Beslutning. Da det vel imidlertid tør ventes, at Administrationen vil undgaae en lignende Uregelmæssighed for Fremtiden, har Udvalget ikke kunnet tillægge denne Sag en saadan Vigtighed, at man for dens Skyld skulde udsætte sig for at forsøke Regnskabs Afgjørelse, og det har derfor fundet overveienende Grund til at foreslaae Thinget, usorandret at vedtage den til Folkethinget oversendte Beslutning.

Endeel Antegnelser angaae Udgifter, som ere optagne i Regnskabet, uagtet de tilhøre en Tid, som gaar forud for Finantsaaret, og saaledes ikke have Hjemmel i Finantsloven. Da saadanne Uregelmæssigheder vel vanskeligt kunde undgaaes i det første konstitutionelle Statsregnskab, som angik et Aar, da Finantsaarets Omordning endnu ikke fuldstændigt var gennemført, og da man endnu ikke kunde være blevet Herre over forskellige fra Fortiden modtagne Forhold, finder Udvalget det i sin Orden, at alle disse Uregelmæssigheder billiges.

Udvalget skal tillade sig at henlede Thingets Opmærksomhed paa følgende Antegnelser, som angaae enkelte specielle Tilfælde af større Betydning.

Den anden Antegnelse til Told- og Consumtionsvæsenet omhandler den ved Bekjendtgørelsen af 1ste September 1850 trufne Forholdsregel, ifølge hvilken de Handlende, som inden Udløbet af September Maaned ved det Toldkammer, hvor Toldberigtigelsen i sin Tid havde fundet Sted, frembød saadanne med behørig Toldstempel forsynede Manufacturvarer, for hvilke der ved Loven af 25de August s. A.

var fastsat lavere Told end den, som var gjældende ved Varernes Fortoldning, under visse nærmere bestemte Indskrænkninger maatte erholde Forskjellen imellem den erlagte høiere Told og den efter Loven af 25de August gjældende lavere Told tilligemed Forskjellen i Sportler tilbagebetalt. Ifølge denne Bekjendtgørelse blev der tilbagebetalt de Handlende i Alt et Beløb af 51,738 Rd. 59½ ø. Der er ingen Lov, som tillader en saadan Tilbagebetaling af erlagte Afgifter af stempelplichtige Varer, som ikke udføres af Landet, og, ligesom Indførselstoldens Erløggelse er bestemt ved Lov, maa ogsaa enhver Tilbagebetaling af den have sin Hjemmel i en Lov. Naar Finantsministeriet i sit Svar til Revisionen har anført, at den ommeldte Bekjendtgørelse udtrykkeligt sikrer den kongelige Kasse alle lovhjemlede Indtægter, da synes dette aldeles betydningsløst, da den netop har foranlediget en Udgift for den kongelige Kasse af c. 52,000 Rd., og, naar Finantsministeriet fremdeles anfører, at det kun var en administrativ Lettelse for de Handlende, hvilken finder Analogi i mangfoldige Bestemmelser af det forrige General-Toldkammer, da kan der neppe fra Analogier af hvad der er fæet under den absolute Regjering drages nogen Slutning om, hvad der kan ansees for rigtigt under en konstitutionel Regjering. Udvalget har ingen Tvivl om, at Finantsministeriets Fremgangsmaade har manglet Lovhjemmel; men det skal dog paa Grund af Omstændighederne tilraade Thinget at vedtage den af Landsthinget fattede Beslutning, „at den brugte Fremgangsmaade passerer“.

Den første Antegnelse til Postvæsenets Udgiftsside angaaer det Spørgsmaal, hvorvidt Administrationen har været berettiget til, saaledes som det har været Tilfældet, under Vacancen i en Contoirchefs og en Fuldmægtigs Post, at lade Forretningerne udføre ved konstituerede Embedsmænd og tilstaae disse den for Embederne normerede Gage. I det Udvalget antager, at Administrationen maa være bemyndiget til at gaae frem paa denne Maade, naar Nødvendigheden byder det, naar det paa gjældende Embede ellers ikke kan blive besørget paa en forsvarelig Maade, kan det ikke erkjende, at der i det